

ΑΠΟΦΑΣΗ 33^{ου} ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ Π.Ο.Σ.Ε.Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

ΑΘΗΝΑ, 5,6 & 7 Μαΐου 2015

Το 33^ο Τακτικό Συνέδριο της Π.Ο.Σ.Ε.Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. πραγματοποιείται στην πιο κρίσιμη καμπή της εξέλιξης του ευρωπαϊκού οικοδομήματος, στην πιο σύνθετη και ιδιαίτερα καθοριστική περίοδο για την ελληνική οικονομία και κοινωνία, καθώς βρίσκονται σε εξέλιξη οι νέες διαπραγματεύσεις που άρχισαν με τους δανειστές μας μετά την αλλαγή του πολιτικού σκηνικού και την εκλογή της νέας συγκυβέρνησης. Η Τρόικα κορυφώνει τους εκβιασμούς και τις απειλές για τη συνέχιση με μεγαλύτερη ένταση των ακραίων νεοφιλελεύθερων πολιτικών και επιβολή νέων μέτρων πρωτοφανούς σκληρότητας και βαρβαρότητας που ακόμη και η προηγούμενη κυβέρνηση δεν είχε αποδεχτεί.

Τα τελευταία πέντε χρόνια ζώντας υπό τον συνεχή εκβιασμό της τιμωρητικής λογικής των πιστωτών στο όνομα της παραμονής στο ευρώ, την ομηρεία της εκάστοτε δόσης και την επιβολή των μνημονιακών μέτρων δήθεν ως προγραμμάτων στήριξης, εφαρμόζεται το σκληρότερο μονεταριστικό μοντέλο της βίαιης δημοσιονομικής προσαρμογής και της άνισης αναδιανομής του πλούτου υπέρ των ισχυρών. Η συνεχιζόμενη εφαρμογή αυτής της ανάληπτης πολιτικής, που επιβλήθηκε για λογαριασμό των μεγάλων συμφερόντων στις υπερχρεωμένες χώρες της ευρωπαϊκής περιφέρειας με κύριο πειραματόζωο τη χώρα μας, οδήγησε στην απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, στην κατάργηση της μόνιμης και πλήρους απασχόλησης, στη διάλυση του παραγωγικού ιστού, σε συνεχείς περικοπές μισθών και συντάξεων, σε επώδυνες φορολογικές και ασφαλιστικές ρυθμίσεις, σε περικοπές στην υγειονομική περίθαλψη, στην κατακόρυφη αύξηση της ανεργίας, στην αποδόμηση του κοινωνικού κράτους και στην τραγική αύξηση της φτώχειας. Οι έλληνες πολίτες βιώνουμε μια άνευ προηγουμένου οικονομική δυσπραγία. Δεν χρειάζεται κάποιος να κατέχει ιδιαίτερη γνώση σε οικονομικά θέματα για να αντιληφθεί ότι η συνταγή της βίαιης δημοσιονομικής προσαρμογής αποδείχθηκε καταστροφική. Δυστυχώς οι κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις στην Ευρώπη δεν θέλουν να παραδεχτούν ότι οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές που ακολουθούν δεν είναι προς την σωστή κατεύθυνση της οικονομικής και κοινωνικής σύγκλισης των χωρών της Ευρώπης, αλλά αντίθετα ενισχύουν την άνιση ανάπτυξη Βορρά Νότου και Κέντρου Περιφέρειας.

Οι πολιτικές ηγεσίες της Ελλάδας προσηλωμένες στο «άρμα» του νεοφιλελευθερισμού ακολούθησαν πολιτικές σε βάρος των εργαζομένων και του συνόλου της κοινωνίας. Τα αλλεπάλληλα μέτρα της ακραίας λιτότητας, της κοινωνικής και εργασιακής αναληψίας και της υφεσιακής προσήλωσης που επιβλήθηκαν στη χώρα μας καταρράκωσαν την αξιοπρέπεια ενός ολόκληρου λαού, υποβάθμισαν και διέσυραν το θεσμό της Δημοκρατίας, παρακάμπτοντας και

απαξιώνοντας το Ελληνικό Κοινοβούλιο με τις συνεχείς πράξεις νομοθετικού περιεχομένου. Παράλληλα, παραβιάστηκαν απροκάλυπτα ουσιώδεις διατάξεις του Ελληνικού Συντάγματος και του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, με αποτέλεσμα να βυθιστεί η χώρα σε μια πρωτόγνωρη παραγωγική και κοινωνική παρακμή και σε μια αδιανόητη για τη σύγχρονη Ευρώπη ανθρωπιστική κρίση, συνθήκες πρωτοφανείς για μια χώρα σε καιρό ειρήνης, ενώ παράλληλα τροφοδοτήθηκε η επέλαση ακροδεξιών και ρατσιστικών μορφωμάτων στο εσωτερικό της.

Η ιδεολογική εμμονή αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης, μέσα από αυστηρούς δημοσιονομικούς περιορισμούς και τη συρρίκνωση του κράτους, έχει ευθεία αντανάκλαση στο κοινωνικό κράτος, στα δημόσια κοινωνικά αγαθά της Παιδείας, της Υγείας, της Εργασίας, της Ασφάλισης, τα οποία υποβαθμίζονται και εμπορευματοποιούνται, μπαίνοντας στην προκρούστεια κλίνη των νεοφιλελεύθερων πολιτικών, καθώς και στο Δημόσιο με τους εργαζομένους σε αυτό να έχουν βρεθεί στο στόχαστρο της επίθεσης. Τα προβλήματα που υπάρχουν στο Δημόσιο, ως αποτέλεσμα του κομματικού πελατειακού συστήματος και για τα οποία δεν ευθύνονται οι εργαζόμενοι, αξιοποιήθηκαν προκειμένου να ενοχοποιηθεί ο δημόσιος τομέας και να περάσουν, με ασθενέστερες αντιδράσεις, οι στόχοι για τη συρρίκνωσή του.

Οι πολιτικές που ακολουθήθηκαν, είχαν αποκλειστικό στόχο την υλοποίηση των δεσμεύσεων για δραστικό περιορισμό του μισθολογικού κόστους και του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων και δραστική περιστολή των δημοσίων δαπανών, παραβλέποντας μάλιστα ότι το ελληνικό κρατικό έλλειμμα είναι στην πραγματικότητα περισσότερο πρόβλημα χαμηλών εσόδων (εξαιτίας της αδυναμίας αντιμετώπισης της μεγάλης φοροδιαφυγής) και λιγότερο πρόβλημα υψηλών δημοσίων δαπανών. Οι Δημόσιες Υπηρεσίες παρουσιάζουν μεγάλες αδυναμίες μετά και τη δραστική μείωση του προσωπικού με τις διαθεσιμότητες - απολύσεις, τα ασφαλιστικά ταμεία κινδυνεύουν με κατάρρευση και το ασφαλιστικό σύστημα έχει χάσει τον κοινωνικό του χαρακτήρα.

Οι εργαζόμενοι, το σημαντικότερο δηλαδή «κεφάλαιο» που διαθέτει ο Δημόσιος Τομέας, χτυπήθηκαν με κάθε τρόπο. Τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματά μας περιορίστηκαν δραματικά, η υγειονομική περίθαλψη υποβαθμίστηκε, οι αποδοχές μας έχουν υποστεί τεράστιες μειώσεις που σε ορισμένες περιπτώσεις ξεπερνούν ακόμα και το 50%! Πραγματοποιήθηκαν απολύσεις μόνιμου και εξειδικευμένου προσωπικού την ώρα μάλιστα, που η ανάγκη προσήλωσης στην κοινή προσπάθεια για βελτίωση της λειτουργίας του Δημοσίου και επαρκούς ανταπόκρισής του στις αυξημένες απαιτήσεις είναι επιτακτικότερη από ποτέ.

Αποτελεί χρέος του οργανωμένου κινήματος η αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης, γιατί οι εργαζόμενοι, ως ο αδύναμος κρίκος αυτής της ανάληπτης πολιτικής έχουμε μόνο ένα στήριγμα, το Συνδικαλισμό και τη συλλογική του έκφραση. Προς αυτή την κατεύθυνση απαιτείται σήμερα η

άμεση ανασύνταξη και ανασυγκρότηση των δομών και των προτεραιοτήτων των συνδικαλιστικών οργανώσεων σε όλα τα επίπεδα, έτσι ώστε άμεσα και αποτελεσματικά να υπάρξει εξωστρεφής αντίδραση. Η συναδελφικότητα, η συνεργατικότητα, η αλληλεγγύη, ο αγώνας, ο κινηματικός και ταξικός προσανατολισμός του Συνδικαλιστικού Κινήματος αποτελούν τα μεγάλα μας όπλα και την ελπίδα μας για το αύριο. Αντίθετα, η αδιαφορία, η ιδιώτευση, ο συμβιβασμός, η υποταγή και η αποδοχή του κοινωνικού κανιβαλισμού οδηγούν στην ήττα, υπονομεύουν το μέλλον μας και το μέλλον των επόμενων γενεών.

καταδικάζουμε και απορρίπτουμε απερίφραστα:

- την επιχείρηση ενοχοποίησης των εργαζομένων για τη χρεοκοπία των νεοφιλελεύθερων και αδιέξοδων πολιτικών.
- την ανατροπή και ακύρωση του εργατικού θεσμικού πλαισίου της χώρας μας με την κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας στον ιδιωτικό και ευρύτερο δημόσιο τομέα και την ελαστικοποίηση και καταστρατήγηση των εργασιακών σχέσεων.
- τις πολιτικές που ενισχύουν την ξενοφοβία και τον ρατσισμό και οδηγούν τη χώρα σε επικίνδυνα μονοπάτια.
- τις άδικες επιθέσεις στους υπαλλήλους του δημοσίου και της επιχείρησης κατασκευοφάντησης και ηθικής απαξίωσής τους με σκοπό να γίνουν αποδεκτές από την κοινωνία οι απολύσεις.
- το ξεπούλημα των Δημόσιων Επιχειρήσεων & Οργανισμών στρατηγικής σημασίας και κοινωνικού οφέλους.
- την υποβάθμιση, απαξίωση και διάλυση των δημοσίων υπηρεσιών και τη μεταφορά αρμοδιοτήτων τους στα ιδιωτικά συμφέροντα.
- το αναχρονιστικό, ανθρωποφαγικό και αναξιοκρατικό σύστημα αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων που αποτελεί σύστημα παραγωγής υποψήφιων διαθέσιμων υπαλλήλων προς απόλυση και αναπαράγει τις πελατειακές σχέσεις στο Δημόσιο.
- τη μόνιμη και διαρκή λιτότητα, την κατάργηση των κοινωνικών παροχών, την υποταγή των εργαζομένων και των πολιτών στα "θέλω" και τις ακραίες απαιτήσεις των αγορών.
- τις δραματικές περικοπές στους μισθούς και τις συντάξεις των εργαζομένων και την φοροεπιδρομή κατά των πολιτών.
- την κατάρρευση των συντάξεων και των ασφαλιστικών ταμείων
- τις μεθόδους κοινωνικού αυτοματισμού - που αγγίζει τα όρια του κοινωνικού κανιβαλισμού - με στόχο να διασπάσουν την ενότητα των πληττόμενων από τη κρίση.
- την κατασκευοφάντηση του συνδικαλιστικού κινήματος και την υποβάθμιση της σημασίας των συλλογικοτήτων και της συλλογικής δράσης των εργαζομένων, με σκοπό να ακυρωθεί ο ρόλος του Συνδικαλιστικού Κινήματος και να γίνουν οι εργαζόμενοι έρμαιοι στις ορέξεις των εργοδοτών, χωρίς τη στήριξη των συνδικάτων.

- Την κατάργηση ουσιαστικά του Κοινοβουλίου με τις συνεχείς πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, οι οποίες συνεχίζονται ακόμη και σήμερα.

απαιτούμε και διεκδικούμε:

- Τον άμεσο τερματισμό των νεοφιλελεύθερων πολιτικών, των πειραμάτων λιτότητας και της ιστορικά αποτυχημένης συνταγής της τρόικα, που επιδεινώνουν την πραγματική οικονομία και διαλύουν την κοινωνία.
- Κατάργηση του συνόλου των αντεργατικών μνημονιακών νόμων που οδήγησαν στον στραγγαλισμό κάθε εργασιακού δικαιώματος, στην απορρύθμιση του προστατευτικού πλαισίου των εργατικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων, καθώς και σε συνεχείς και άδικες μειώσεις μισθών και συντάξεων.
- Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής – φοροαποφυγής και απόσυρση των μέτρων φορολογικής επιβάρυνσης των μισθωτών και των συνταξιούχων.
- Άμεση αλλαγή της ασκούμενης οικονομικής πολιτικής με τη δημιουργία ενός νέου προτύπου οικονομικής ανάπτυξης και τη μετάβαση από την κυριαρχία της οικονομίας της αγοράς στην οικονομία των δημόσιων πολιτικών, της παραγωγικής, καινοτομικής και τεχνολογικής αναβάθμισης, της ρύθμισης της εργασίας, της δίκαιης αναδιανομής του εισοδήματος, της κοινωνικής αλληλεγγύης και της αξιοποίησης όλων των παραγωγικών και δημιουργικών δυνάμεων.
- Δίκαιο φορολογικό σύστημα για την κατανομή των βαρών ανάλογα με τη φοροδοτική ικανότητα, με διεύρυνση της φορολογικής βάσης που θα διαμορφώσει συνθήκες οικονομικής μεγέθυνσης και αύξηση της απασχόλησης. Ουσιαστικά και αποτελεσματικά μέτρα είσπραξης φόρων, Φ.Π.Α. και ασφαλιστικών οφειλών με αυστηρές ποινές και δήμευση περιουσιών για την άμεση εξόφληση των καταχρασμένων ποσών. Αυστηρή εφαρμογή των τεκμηρίων πολυτελούς διαβίωσης και εφαρμογή του πόθεν έσχες για όλους και για όλα. Μετατροπή του αδικήματος της φοροδιαφυγής και της φοροκλοπής σε κακούργημα. Εξάλειψη των φορολογικών παραδείσων μέσα από αποτελεσματική ευρωπαϊκή φορολογική νομοθεσία για τις υπεράκτιες (off shore) εταιρίες.
- Θέσπιση ρυθμιστικών κανόνων εποπτείας και ελέγχου της λειτουργίας του χρηματοπιστωτικού συστήματος με σκοπό την αποφυγή χρηματοπιστωτικών κρίσεων.
- Μέτρα αντιμετώπισης της ακρίβειας, των καρτέλ, της αισχροκέρδειας και της δραματικής υποβάθμισης της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων και των συνταξιούχων με την άμεση μείωση των τιμών, μέσω της μείωσης του Φ.Π.Α, στα είδη ευρείας λαϊκής κατανάλωσης, όπως στα τρόφιμα, στα φάρμακα, στα τιμολόγια των ΔΕΚΟ, στο πετρέλαιο θέρμανσης κλπ.
- Παραγωγική και αποτελεσματική Δημόσια Διοίκηση και όχι απαξίωση και διάλυσή της. Καμιά απόλυση για τους εργαζόμενους σε οποιαδήποτε υπηρεσία του Δημοσίου.
- Τον επανακαθορισμό του ρόλου του Δημόσιου Τομέα, την αναδιάρθρωση και αναδιοργάνωσή του με σκοπό την ανάπτυξη, την αναδιανομή του εισοδήματος και την κάλυψη κοινωνικών αναγκών υγείας, πρόνοιας και ασφάλισης.

- Ανατροπή των πολιτικών ιδιωτικοποίησης και εμπορευματοποίησης που έρχονται να παραδώσουν στα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα το νερό, την ενέργεια, τις δημόσιες συγκοινωνίες κλπ.
- Αναβάθμιση του δημόσιου συστήματος εκπαίδευσης, δημόσια υγεία και πρόνοια για όλους, με ενίσχυση των κονδυλίων για προγράμματα πρόνοιας και κοινωνικής προστασίας.
- Την υπεράσπιση του δημόσιου ασφαλιστικού συστήματος, αποκατάσταση των κύριων, επικουρικών συντάξεων και του εφάπαξ.
- Την αποκατάσταση των μισθολογικών, συνταξιοδοτικών, εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων.
- Χρηματοδότηση, ενίσχυση και αποτελεσματική λειτουργία του Εθνικού Συστήματος Υγείας και υγειονομικής περίθαλψης.
- Αναπτυξιακά – επενδυτικά μέτρα για τη δημιουργία νέων και σταθερών θέσεων εργασίας με πλήρη απασχόληση, αμοιβή και ασφάλιση.
- Την ενίσχυση και προστασία των ανέργων μέσω της αύξησης του επιδόματος ανεργίας και του χρόνου χορήγησής του.
- Την αντιμετώπιση των σοβαρών προβλημάτων των δανειοληπτών και των υπερχρεωμένων νοικοκυριών.
- Προστασία και αναβάθμιση του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής.
- Αύξηση του προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων με ενίσχυση και επιτάχυνση των έργων υποδομών, των κοινωνικών και κοινωφελών έργων, ώστε να ενεργοποιηθεί ο κατασκευαστικός τομέας, καθώς και άμεση, σταθερή και πλήρη αξιοποίηση των πόρων του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.
- Αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου, των ολυμπιακών εγκαταστάσεων και όλων των αναπτυξιακών δυνατοτήτων του Κράτους.

Οι αντιπρόσωποι του 33^{ου} Συνεδρίου της Π.Ο.Σ.Ε.Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., γνωρίζοντας τα ειδικότερα προβλήματα του εργασιακού μας χώρου,

Αποφασίζουμε και διεκδικούμε:

1. Να καταργηθούν οι απαράδεκτες διατάξεις των νόμων 4024/11, 4093/12, 4172/13 και 4250/14 που συγκροτούν ένα γραφειοκρατικό, αυταρχικό, πελατειακό και αναποτελεσματικό κράτος χωρίς κοινωνικά χαρακτηριστικά, που καταργούν τη μονιμότητα και εντάσσουν τους υπαλλήλους σε καθεστώς διαθεσιμότητας και στη συνέχεια σε απόλυση.

2. Την άμεση επαναπρόσληψη όλων των διαθέσιμων – απολυμένων συναδέλφων.

Την κατάργηση του θεσμού της διαθεσιμότητας, καθώς και να αναγνωριστεί ο εκτός υπηρεσίας χρόνος της διαθεσιμότητας και της απόλυσης για βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη, όσων

τέθηκαν σε καθεστώς διαθεσιμότητας ή απολύθηκαν, βάσει των διατάξεων του Ν.4172/2013 και 4250/2014.

3. Την αποκατάσταση της αδικίας που υπέστησαν οι μόνιμοι υπάλληλοι με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου που υπηρετούσαν στο σταθμό διοδίων των Μαλαγάρων και μεταφέρθηκαν στην Εγνατία Α.Ε. με αλλαγή της σχέσης εργασίας σε ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, παρόλο που είναι σαφείς οι διατάξεις ακόμη και των μνημονιακών νόμων ότι η μεταφορά προσωπικού γίνεται με την ίδια σχέση εργασίας. Οι παραπάνω συνάδελφοι είναι οι μόνοι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι των οποίων εν μια νυκτί μετατράπηκε η εργασία από δημοσίου δικαίου σε ΙΔΑΧ.

4. Την κατάργηση του θεσμού των αναποτελεσματικών και αχρείαστων μετακλητών υπαλλήλων και συμβούλων, που απομυζούν το δημόσιο, χωρίς τουλάχιστον να προσφέρουν έργο ανάλογο με τις υπέρογκες αμοιβές τους, παρά την μικρή μείωσή τους από την κυβέρνηση με βάση το Ν. 4320/2015 που ψηφίστηκε στη Βουλή. Το έργο των μετακλητών υπαλλήλων και συμβούλων μπορούν να αναλάβουν και να διεκπεραιώσουν επάξια οι υπάλληλοι του δημόσιου τομέα, αξιοποιώντας την εμπειρία, την εξειδίκευση και τη γνώση που διαθέτουν στον τομέα ευθύνης τους.

5. Τη λειτουργική ανεξαρτησία και την αναβάθμιση της Δημόσιας Διοίκησης, η οποία διασφαλίζεται μόνο μέσω της διαφάνειας και της αξιοκρατίας. Καλούμε την Κυβέρνηση να προχωρήσει στην αξιοποίηση του έμψυχου δυναμικού του ευρύτερου και στενού δημόσιου τομέα, στη λειτουργική ανεξαρτησία των υπηρεσιών προκειμένου να μπει τέλος στις πελατειακές λογικές, την αναξιοκρατία και τη γραφειοκρατία, στην ανορθολογική κατανομή του ανθρώπινου δυναμικού, **καθώς στον καθορισμό ενιαίας σχέσης εργασίας των υπαλλήλων στο δημόσιο** και την τακτοποίηση όσων καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, ώστε το Κράτος να διαδραματίσει τον αναγκαίο και αναντικατάστατο ρόλο του στην ανάπτυξη της χώρας.

6. Την κατάργηση του Νόμου 4250/2014 που έχει εισαγάγει ένα αντιπαραγωγικό, αναχρονιστικό και ανθρωποφαγικό σύστημα αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων, που αναπαράγει τις πελατειακές σχέσεις και συντελεί περίτεχνα στη διάλυση του δημοσίου τομέα. Το εν λόγω σύστημα δεν έχει καμία σχέση με την ανάγκη επιστημονικής, τεχνικής και επαγγελματικής στήριξης των εργαζομένων ώστε οι δημόσιες υπηρεσίες να γίνουν σύγχρονες και αποτελεσματικές στην παροχή αναβαθμισμένων υπηρεσιών στους πολίτες. **Απαιτούμε ένα αντικειμενικό και αδιάβλητο σύστημα αξιολόγησης που θα συμβάλλει μέσω της διαρκούς εκπαίδευσης και επιμόρφωσης στην αναβάθμιση και τον εξορθολογισμό της δημόσιας διοίκησης.**

7. Την κατάργηση των διατάξεων του Ν.4275/2014 περί επιλογής Προϊσταμένων Οργανικών Μονάδων, με τον οποίο εγκαθιδρύεται ένα απαράδεκτο και αναξιοκρατικό σύστημα επιλογής με πρόδηλα μειονεκτήματα ανεπάρκειας, μειωμένης εγκυρότητας και αξιοπιστίας που επιστρέφει τη Δημόσια Διοίκηση στα χρόνια της αδιαφάνειας, της ευνοιοκρατίας και του αναίσχυντου πολιτικού παρεμβατισμού.

Ζητάμε τη θεσμοθέτηση αδιάβλητης και αξιοκρατικής διαδικασίας για τις επιλογές των προϊσταμένων και για όλες τις υπηρεσιακές μεταβολές (μεταθέσεις, αποσπάσεις, μετατάξεις κ.λπ.).

Ζητάμε, επίσης, την ανάκληση της παράνομης απόφασής του πρώην Υπουργού ΥΠ.Υ.ΜΕ.ΔΙ. για την τοποθέτηση Προϊσταμένων Τμημάτων στις νέες Οργανικές Μονάδες που προβλέπονταν στο νέο Οργανισμό του Υπουργείου, η οποία παραβίαζε όχι μόνο κάθε έννοια δικαίου, ισονομίας και χρηστής διοίκησης, αλλά και τις μεταβατικές διατάξεις του απαράδεκτου Ν.4275/2014.

8. Αλλαγές στον τρόπο λειτουργίας των υπηρεσιακών συμβουλίων, αλλαγή ημέρας διεξαγωγής των εκλογών σε εργάσιμη, **την ανάγκη ύπαρξης ενιαίου Υπηρεσιακού Συμβουλίου μονίμων και συμβασιούχων αορίστου χρόνου,** αφού οι εργαζόμενοι ΙΔΑΧ έχουν πλέον την ίδια υπηρεσιακή και μισθολογική εξέλιξη και κοινά θέματα υπηρεσιακής κατάστασης, καθώς και τη δημοσιοποίηση στον διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου των θεμάτων που συζητούνται στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο.

9. Την καθιέρωση ενός νέου και δίκαιου μισθολογίου για τους εργαζόμενους στο Δημόσιο που θα αναβαθμίζει μισθούς και συντάξεις και θα συμβάλει στην αποτελεσματική λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών.

Αποσύνδεση της μισθολογικής εξέλιξης από την βαθμολογική εξέλιξη των υπαλλήλων που υπάγονται στις διατάξεις του 4024/2011.

Άμεση επανακατάταξη των Δημοσίων Υπαλλήλων σε μισθολογικά κλιμάκια και βαθμούς με βάση την πραγματική τους προϋπηρεσία στο Δημόσιο και Ιδιωτικό Τομέα. Κατάργηση των άρθρων 7,8 και 9 του Ν.4024/2011 και κατοχύρωση της ακώλυτης μισθολογικής και βαθμολογικής εξέλιξης.

Κατάργηση της ρύθμισης που προβλέπει ότι η κύρια σύνταξη προσδιορίζεται με το Μισθολογικό Κλιμάκιο που είχαν οι υπάλληλοι πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 38 παρ 5 του Ν.3986/2011 (Έναρξη ισχύος από 1/7/2011). Υπολογισμός της σύνταξης με επανακατάταξη με βάση το χρόνο υπηρεσίας στα μισθολογικά κλιμάκια.

10. Άμεση αποκατάσταση της αδικίας που υπέστησαν οι συνάδελφοι που μετατάχθηκαν στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις και Περιφερειακές Αυτοδιοικήσεις με την περικοπή της υπερβάλλουσας μείωσης. Θεωρούμε ότι είναι απαράδεκτο, για όποιον

μετατάχθηκε (ειδικά λόγω της υποχρεωτικής διαθεσιμότητας-κινητικότητας), να μη λαμβάνει τις αποδοχές, που είχαν υπολογιστεί για αυτόν με το Ν.4024/2011 στο νέο φορέα.

Ζητάμε την ανάκληση της εγκυκλίου του Αν. Υπουργού Μάρδα και νομοθετική ρύθμιση που θα καθορίζει, πως η υπερβάλλουσα διαφορά μείωσης καταβάλλεται και μετά τη μετάταξη του υπαλλήλου σε άλλο φορέα, με έναρξη ισχύος της από την ημερομηνία εφαρμογής του ενιαίου μισθολογίου.

11. Την επανασύσταση του ΥΠ.Υ.ΜΕ.ΔΙ. στη μορφή που είχε πριν την ψήφιση του Ν.4320/2015 και την ένταξή του στο νέο Υπερυπουργείο Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού, διότι η νέα αυτή οργανωτική δομή έχει επιφέρει τεράστιες δυσλειτουργίες και καθυστερήσεις στη παραγωγή του έργου του πρώην ΥΠ.Υ.ΜΕ.ΔΙ., όπως για παράδειγμα ο κίνδυνος να χαθούν τεράστια κονδύλια από το ΕΣΠΑ και από προσφυγές εργολάβων στα δικαστήρια.

Τροποποίηση του Οργανισμού του, έτσι ώστε η Γενική Γραμματεία Υποδομών να αποκτήσει ξανά διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια ως ανεξάρτητη υπηρεσιακή μονάδα με τις δικές της υπηρεσίες Διοίκησης, Οικονομικού, Οργάνωσης και Εκπαίδευσης, Νομοθετικού Έργου κλπ. με επαναφορά των υπαλλήλων της πρώην Γ.Γ.Δ.Ε. στη Γ.Γ.Υ.

Βελτίωση του Οργανισμού του πρώην ΥΠ.Υ.ΜΕ.ΔΙ (Π.Δ. 109/2014) στις δομές, όπου παρουσιάστηκαν δυσλειτουργίες κατά την εφαρμογή του.

Να γίνουν δεκτές και οι υπόλοιπες τεκμηριωμένες προτάσεις της Π.Ο.Σ.Ε.Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. για τον Οργανισμό της Γ.Γ.Υ, ο οποίος τέθηκε σε εφαρμογή τον Οκτώβριο, καθώς και των νέων Οργανισμών των Περιφερειών της χώρας με τους οποίους υποβαθμίστηκαν οι υπηρεσίες μας. Οι αναγκαίες βελτιώσεις του Οργανισμού της Γ.Γ.Υ. και η θεσμοθέτηση των νέων Οργανισμών των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων και Περιφερειών αποτελούν πλέον επιτακτική ανάγκη, προκειμένου οι υπηρεσίες να ανταποκριθούν στις σύγχρονες απαιτήσεις διαχείρισης των έργων υποδομών. Με την ορθολογική - σύγχρονη οργάνωση των υπηρεσιών και τον ενιαίο σχεδιασμό μπορούν να αντιμετωπισθούν ή να υλοποιηθούν: η αναπτυξιακή συμβολή του Υπουργείου και των Περιφερειών, η αξιοποίηση πόρων και η ποιότητα του παραγόμενου έργου, η ικανοποίηση των χρηστών των δημοσίων έργων, η ανεξαρτητοποίηση της Διοίκησης από το κομματικό κράτος, η ενσωμάτωση αρχών χρηστής διοίκησης και κράτους δικαίου, η εξουδετέρωση φαινομένων αδιαφάνειας και διαφθοράς, η αποτελεσματική διαχείριση κρίσεων και φυσικών καταστροφών, ο εξορθολογισμός των λειτουργικών δαπανών και η εφαρμογή σύγχρονων λειτουργικών προτύπων.

Ζητάμε την επανένταξη των Υπηρεσιών Συντήρησης Αυτοκινητοδρόμων Αττικής και Κεντρικής Μακεδονίας στη Γενική Γραμματεία Υποδομών μαζί με το έμπειρο προσωπικό τους, οι οποίες μεταφέρθηκαν στις Περιφερειακές Αυτοδιοικήσεις, διότι είναι αδιανόητο τόσο το τμήμα της Κεντρικής Μακεδονίας, όσο και το Τμήμα της Αττικής να αντιμετωπίζονται ξεχωριστά, παραβλέποντας το αυτονόητο, ότι δηλαδή η αντιμετώπιση της συντήρησης του παράπλευρου οδικού δικτύου των αυτοκινητοδρόμων πρέπει να είναι ενιαία.

Ζητάμε, επίσης, την αναβάθμιση με την πιστοποίηση του Κεντρικού Εργαστηρίου Δημοσίων Έργων (ΚΕΔΕ) και την επανασύνδεσή του με τα Περιφερειακά Εργαστήρια των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, τα οποία έχουν εγκαταλειφθεί στην τύχη τους, με αποτέλεσμα να χάνεται η αποκτηθείσα τεχνογνωσία-εμπειρία και ο εργαστηριακός εξοπλισμός τους να παραμένει αναξιοποίητος και σε κεντρικό και σε περιφερειακό επίπεδο.

Σε ό, τι αφορά το νέο Οργανισμό του πρώην Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, δεν δεχόμαστε την δημιουργία νέων Α.Ε., καθώς και την απαξίωση του έργου που μπορούν να προσφέρουν οι εργαζόμενοι στις Υπηρεσίες του Υπουργείου. Με την κατάργηση του ΟΚΧΕ με τον Ν. 4164/2013, ένα μέρος των αρμοδιοτήτων του μεταφέρονται στο πρώην ΥΠΕΚΑ, ενώ το αρχείο αεροφωτογραφιών στην «Κτηματολόγιο Α.Ε.» (νυν ΕΚΧΑ). Οι ρυθμοί λειτουργίας του αρχείου είναι αργοί εξαιτίας της έλλειψης προσωπικού. Για το λόγο αυτό ζητάμε την μεταφορά των αρμοδιοτήτων στο πρώην ΥΠΕΚΑ για την εύρυθμη λειτουργία του αρχείου αεροφωτογραφιών.

Για μια ακόμα φορά στο μεγαλύτερο από τα μεγάλα έργα, το Εθνικό Κτηματολόγιο, παίζεται ένα θέατρο του παραλόγου στην ολοκλήρωση του σύγχρονου «γεφυριού της Άρτας». Οι καθυστερήσεις, οι αναβολές, οι εμπλοκές, η μη χρηματοδότηση, η αναβλητικότητα έχει γίνει διαχρονικό συστατικό του προγράμματος.

Απαιτείται η εντατικοποίηση των προσπάθειών και η ολοκλήρωση του Κτηματολογίου καθώς η απουσία του δημιουργεί προβλήματα στην αναπτυξιακή και την οικονομική πορεία της χώρας. Μόνο με την πλήρη εφαρμογή του θεσμού αυτού θα εμπεδωθεί η ασφάλεια των συναλλαγών στα ακίνητα και θα διασφαλισθεί η αξιοποίηση των ακινήτων του δημοσίου.

12. Τη θωράκιση της χώρας από φυσικές καταστροφές. Η Ελλάδα, η οποία από επίσημα στατιστικά στοιχεία κατέχει την 6^η θέση ανάμεσα στις πιο ενεργές σεισμικά χώρες παγκοσμίως, στερείται ενός ολοκληρωμένου, σύγχρονου και αποτελεσματικού σχεδιασμού αντιμετώπισης των φυσικών καταστροφών και της αντισεισμικής θωράκισης. Η αποκατάσταση των επιπτώσεων από φυσικές καταστροφές είναι κομβικό πολιτικό και κοινωνικό ζήτημα. Η διαχείριση των φυσικών

καταστροφών έχει ως ορισμό την ολότητα των συστηματικών και συγχρονισμένων πράξεων για την αποφυγή ή μείωση των επιπτώσεων μιας καταστροφής από φυσικά αίτια.

Αντιλαμβανόμαστε, λοιπόν, ότι η διαχείρισή τους πρέπει να γίνεται κεντρικά από μόνιμες κρατικές δομές, ώστε να λειτουργεί οργανωμένα ολόκληρος ο μηχανισμός αντιμετώπισης των φυσικών καταστροφών, όταν μάλιστα οι εν λόγω υπηρεσίες δεν είναι μόνο υπηρεσίες αποκατάστασης σεισμοπλήκτων, αλλά κινητοποιούνται άμεσα μετά από μία φυσική καταστροφή (σεισμοί, πυρκαγιές, πλημμύρες, κατολισθήσεις κλπ.) σε θέματα αυτοψιών, ελέγχου και επανελέγχου επικίνδυνων κτιρίων, άρσεων επικινδυνότητων, κατεδαφίσεων επικίνδυνων και ετοιμόρροπων κτιρίων σε συνεργασία με άλλες υπηρεσίες και εκτέλεσης επειγόντων δημοσίων έργων.

Για το λόγο αυτό, ζητάμε την επανένταξη των υπηρεσιών αποκατάστασης σεισμοπλήκτων μαζί με το έμπειρο προσωπικό της στη ΓΓΥ, οι οποίες μεταφέρθηκαν στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, διότι σε μια χώρα σαν την Ελλάδα με έντονη σεισμική δραστηριότητα, όπου απαιτείται άμεση επέμβαση για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων από φυσικές καταστροφές, δεν είναι δυνατό οι αρμοδιότητες να είναι "διάσπαρτες" σε τρεις φορείς, στη ΓΓΥ, στο Υπουργείο Εσωτερικών και στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, γιατί είναι σαφές ότι στον επόμενο μεγάλο σεισμό θα προκύψει σοβαρό πρόβλημα συντονισμού. Το παράδειγμα του σεισμού της Κεφαλονιάς και ο τρόπος αντιμετώπισής του επιβάλλει την αναθεώρηση της πολιτικής της προηγούμενης κυβέρνησης στο συγκεκριμένο θέμα.

Παράλληλα, **προτείνουμε την αναβάθμιση του ρόλου του Ο.Α.Σ.Π.** σε θέματα πρόληψης των σεισμικών κινδύνων και την ανάπτυξη του ερευνητικού του έργου.

13. Να σταματήσει η διαρκής απαξίωση των τεχνικών υπηρεσιών, με τη συνεχή μεταφορά αρμοδιοτήτων σε ανώνυμες εταιρείες (Α.Ε.), οι οποίες λειτουργούν έξω από το δημοσιολογιστικό έλεγχο και στοιχίζουν πανάκριβα στον Ελληνικό λαό. Οι Α.Ε. λειτουργούν με αμφισβητούμενη διαφάνεια, με ειδικό προνομιακό νομοθετικό πλαίσιο και έχουν κόστος πολύ μεγαλύτερο απ' αυτό των τεχνικών υπηρεσιών. Είναι απόλυτα σαφές ότι τα δημόσια έργα μπορούν να υλοποιηθούν -με λιγότερο κόστος κατασκευής απ' αυτό των Α.Ε.-, από τις δημόσιες τεχνικές υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας Υποδομών, των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων και της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης, οι οποίες στελεχώνονται από αξιόλογο ανθρώπινο δυναμικό και έχουν συμβάλει καταλυτικά στην κατασκευή σημαντικών έργων υποδομής στη χώρα μας.

Να εφαρμοστεί, τώρα και στις Α.Ε. ο δημοσιολογιστικός έλεγχος, όπως ισχύει και σε όλες τις δημόσιες υπηρεσίες δηλαδή ο προληπτικός ή κατασταλτικός έλεγχος των δαπανών τους από το Ελεγκτικό Συνέδριο περί της νομιμότητας και κανονικότητας αυτών. Επισημαίνουμε ότι η ολική ιδιωτικοποίηση του σχεδιασμού και της διαχείρισης των έργων που σταθερά και έμπρακτα

επιδιώκεται διαχρονικά από τις πολιτικές ηγεσίες, σε πολύ λίγα χρόνια θα οδηγήσει σε νέες χρεοκοπημένες Δημόσιες Εταιρίες.

14. Την ακύρωση των αποικιοκρατικών συμβάσεων παραχώρησης με τις οποίες παραδίδονται όλα στους παραχωρησιούχους.

Οι αναθεωρημένες συμβάσεις παραχώρησης που ψηφίστηκαν από την προηγούμενη Βουλή περιλαμβάνουν επαχθέστερους όρους για το Δημόσιο. Συγκεκριμένα, η προηγούμενη Κυβέρνηση, αποδεχόμενη άκριτα την υπαιτιότητα του Δημοσίου για τις καθυστερήσεις των έργων, αποφάσισε να καταβάλει στους παραχωρησιούχους αποζημιώσεις 350 εκ. ευρώ, άλλα 163 εκατ. ευρώ για τη συντήρηση των οδικών αξόνων και πρόσθετη χρηματοδότηση 1 δις 44 εκ. ευρώ, παρά το γεγονός ότι το συνολικό μήκος της Ολυμπίας οδού μειώθηκε κατά πολύ από την αρχική σύμβαση. **Το πιο προκλητικό, αποφάσισε να καλύψει την εξυπηρέτηση δανείων που έχουν πάρει ή θα πάρουν μελλοντικά(!) από τράπεζες οι παραχωρησιούχοι, επιχειρώντας να χρηματοδοτήσει όχι τις ζημιές, αλλά και τα διαφυγόντα κέρδη τους.**

Απαιτούμε την άμεση εξασφάλιση των εσόδων του Δημοσίου από τις συμβάσεις παραχώρησης και τον έλεγχο του ύψους αποπληρωμής του κόστους της Αττικής Οδού και της Γέφυρας Ρίου - Αντιρρίου, μέσω ελέγχου του ύψους των εισπράξεων, αξιοποιώντας το σύγχρονο ελεγκτικό μηχανισμό της ΤΕΟ Α.Ε., που έχει μεταφερθεί σε υπηρεσίες της ΓΓΥ.

Ζητάμε την επανασύσταση του ΤΕΟ ως Ν.Π.Δ.Δ., διαφορετικά τη μεταφορά όλου του προσωπικού της καταργούμενης ΤΕΟ Α.Ε. στη ΓΓΥ με την ίδια εργασιακή σχέση που κατείχε πριν την κατάργησή του, που με αντισυνταγματικό τρόπο απολύθηκε ή τέθηκε σε καθεστώς διαθεσιμότητας ή μεταφέρθηκε στην ΕΓΝΑΤΙΑ Α.Ε., προκειμένου η ΓΓΥ να ανταποκριθεί στις αρμοδιότητες που μεταφέρθηκαν σε αυτή μετά την κατάργηση της ΤΕΟ Α.Ε.

15. Την άρση της αλόγιστης και επικίνδυνης εκχώρησης κλασικών αρμοδιοτήτων και δραστηριοτήτων του Δημοσίου Τομέα υπέρ ιδιωτικών συμφερόντων,

μέσω της άσκησης πολιτικών απαξίωσης και υποβάθμισης του ρόλου των δημοσίων υπηρεσιών, με απώτερο στόχο τη συνολική εκποίηση του δημοσίου τομέα (υποδομές, δίκτυα, ενέργεια, νερό κ.α.), τη διαρκή συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους και τη μεταφορά του κόστους στους πολίτες. **Η λογική των Συμπράξεων Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ) συνεχίζει να μας βρίσκει ριζικά αντίθετους,** με όποια μορφή και αν αυτές εμφανίζονται. Ας γίνει επιτέλους αντιληπτό, ότι τα αδιαφανή «ιδιωτικά» σχήματα και μάλιστα εκτός δημοσίου λογιστικού ελέγχου, απομυζούν ασύστολα πόρους πολύτιμους για την ανάπτυξη της χώρας, αφού και η λειτουργία τους είναι υπερβολικά ακριβότερη από εκείνη των δημοσίων υπηρεσιών, αλλά και η συνολική διαχείριση των

έργων δαπανηρότερη.

16. Τον εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου της παραγωγής των Δημοσίων Έργων και των Μελετών. Να γίνουν δεκτές και οι υπόλοιπες τεκμηριωμένες προτάσεις της Π.Ο.Σ.Ε.Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. που έχουν σταλεί στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, που αφορούν στο θεσμικό πλαίσιο των δημοσίων έργων και των μελετών. Στόχος μας είναι να εξαλειφθούν διαχρονικά προβλήματα των έργων, όπως οι χρονικές υπερβάσεις, η αύξηση του κόστους, οι αστοχίες στην ποιότητα και η ανεπαρκής μέριμνα για τη διατήρηση της λειτουργικότητάς τους, γεγονότα τα οποία συνδέονται κι από την έλλειψη ορθότητας του σχεδιασμού και της ολοκληρωμένης μελέτης των έργων. **Προτείνουμε οι νέες διατάξεις του κώδικα της νομοθεσίας δημοσίων έργων να έχουν εφαρμογή σε όλα τα έργα που προγραμματίζονται και εκτελούνται απ' όλους τους φορείς του στενού και ευρύτερου δημόσιου τομέα.**

17. Ζητάμε την άμεση κατάργηση της σχετικής νομοθεσίας (παράγραφος 5 και 6 του άρθρου 7 του Ν. 3481/2006), η οποία περιγράφει εξωφρενικές απαιτήσεις και ευθύνες για τους υπαλλήλους που είναι αρμόδιοι για τον έλεγχο της συντήρησης των οδών, χωρίς συγχρόνως να παρέχονται στις υπηρεσίες τα αναγκαία μέσα και οι πόροι ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Οι υπάλληλοι αναγκάζονται, χωρίς να ευθύνονται, να υφίστανται άδικες ποινικές διώξεις να τίθενται σε αυτοδίκαιη αργία σύμφωνα με τον Ν. 4093/12, με την συνεπαγόμενη ταλαιπωρία, ψυχική οδύνη και μεγάλη οικονομική επιβάρυνση κινδυνεύοντας κάθε φορά να καταδικαστούν και τελικά να απολυθούν.

18. Την άμεση κάλυψη των εσόδων του ΤΕΕ που καταργήθηκαν με το Ν.4093/2012, μέσω της ένταξης στον προϋπολογισμό του εποπτεύοντος Υπουργείου ποσού επιχορήγησης αντίστοιχων λειτουργικών του αναγκών και της μισθοδοσίας των εργαζομένων του, καθώς και τη διασφάλιση της νομικής μορφής του ως Ν.Π.Δ.Δ., ώστε να μην αλλοιωθεί ο ρόλος του, να μην περιοριστεί η δραστηριότητά του και να συνεχιστεί απρόσκοπτα η λειτουργία του.

19. Τη ριζική αναβάθμιση της περιβαλλοντικής πολιτικής. Σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε, είναι επιτακτική η ανάγκη να διαμορφώσουμε όρους και πολιτικές για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, την προώθηση της «πράσινης ανάπτυξης» και την προστασία της βιοποικιλότητας. Η προστασία του περιβάλλοντος μπορεί να αποτελέσει το μοχλό ανάπτυξης για την έξοδο από την κρίση, ώστε να λειτουργήσει προς όφελος του κοινωνικού συνόλου.

Για να επιτευχθεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος με την πλήρη αξιοποίηση των οικοσυστημικών υπηρεσιών, πρέπει **να τεθούν εξ αρχής ξεκάθαροι και σταθεροί κανόνες που να ρυθμίζουν τις αναπτυξιακές διαδικασίες.** Στο

πλαίσιο αυτό, ζητάμε την ολοκλήρωση θεσμοθέτησης των Ε.Π.Μ. (Ειδικών Περιβαλλοντικών Μελετών) σε περιοχές Natura, καθώς και την αναμόρφωση του συστήματος προστασίας και διαχείρισης για τις προστατευόμενες περιοχές.

Βασικό ζητούμενο είναι η ενσωμάτωση της διάστασης της βιοποικιλότητας σε όλες τις τομεακές πολιτικές και στην εφαρμογή αυτών των πολιτικών. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος πρέπει να δείχνει με τις δικές του αποφάσεις το «παράδειγμα» για αυτή την ενσωμάτωση, να προωθεί και να επιμένει στην αντίστοιχη δράση όλων των άλλων φορέων. Η πρώτη Εθνική Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα της Ελλάδας που περιλαμβάνει τη συνολική προσέγγιση για τα θέματα περιβάλλοντος θα πρέπει να περάσει στο στάδιο εφαρμογής της. Υπάρχουν εργαλεία και τρόποι για την αντιμετώπιση των κρίσιμων περιβαλλοντικών θεμάτων μέσω της αειφόρου ανάπτυξης, ενός διαφορετικού δηλαδή μοντέλου ανάπτυξης που θα καταλήξει σε όφελος όλου του κοινωνικού συνόλου και όχι προς όφελος των ξένων – κυρίως- επενδυτών.

Το περιβάλλον με τις κατάλληλες και ορθές πολιτικές αποφάσεις και πρωτοβουλίες έχει τη δυνατότητα να αναδειχθεί σε σημαντικό βραχίονα οικονομικής ανάπτυξης με τη δημιουργία νέων επιχειρηματικών εγχειρημάτων και νέων θέσεων εργασίας. Στο όνομα της αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης, δεν δεχόμαστε οι όποιες αποκαλούμενες «μεγάλες επενδύσεις» να χρήζουν διαφορετικής / ευνοϊκής αντιμετώπισης έναντι των υπολοίπων και χωρίς να διασφαλίζεται η διαφάνεια. Η αναστροφή του κλίματος της ύφεσης δεν εξαρτάται μόνο από κάποιες μεγάλες ή πολύ μεγάλες επενδύσεις αλλά και από τις μικρότερες, που μπορούν να δώσουν θέσεις εργασίας και να συμβάλουν στην ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας.

Η κωδικοποίηση της πολεοδομικής και περιβαλλοντικής νομοθεσίας καθώς και η απλοποίηση των διαδικασιών μπορούν κάλλιστα να δημιουργήσουν πρόσφορο έδαφος για την δημιουργία επενδύσεων, διασφαλίζοντας παράλληλα το φυσικό μας κεφάλαιο.

Στο πλαίσιο της απλοποίησης των διαδικασιών αδειοδότησης και μείωσης της γραφειοκρατίας δόθηκε η δυνατότητα με το νόμο 4014/11 να συμμετέχουν οι ιδιώτες στην περιβαλλοντική αδειοδότηση και επιθεώρηση και ως εκ τούτου επιβάλλεται η εποπτεία του νέου συστήματος να είναι πλέον πιο αυστηρή και λεπτομερής, με απλούς και εκ των προτέρων διαφανείς κανόνες. Το πρώην ΥΠΕΚΑ πρέπει να αναβαθμίσει και να ενισχύσει τις αρμόδιες υπηρεσίες του με περισσότερα στελέχη και εξοπλισμό, ενώ παράλληλα η μεταφορά της όλης διαδικασίας αδειοδότησης και ελέγχου σε διαδικτυακές πλατφόρμες μπορεί να ενισχύσει την διαφάνεια και την εμπιστοσύνη του πολίτη προς το κράτος και να περιορίσει τα φαινόμενα συναλλαγής, αδιαφάνειας και διαφθοράς.

Εκφράζουμε την αντίθεσή μας στην εκχώρηση αρμοδιοτήτων των Υπηρεσιών μας

στον ιδιωτικό τομέα και ζητάμε την άμεση κατάργηση των σχετικών άρθρων.

Η Πράσινη Ανάπτυξη και η στροφή της ενεργειακής πολιτικής της χώρας μας στις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (Α.Π.Ε.) και τις πράσινες επενδύσεις, θα πρέπει να συντάσσονται με τα οικονομικά οφέλη της κοινωνίας και να μην αποτελούν ευκαιρία για πλουτισμό των εθνικών και διεθνών εταιρειών, (όπως και να μην αποτελούν τροχοπέδη για την ανάπτυξη άλλων τομέων της παραγωγικής οικονομίας, όπως βιομηχανία υψηλής ενεργειακής κατανάλωσης) που δραστηριοποιούνται στο χώρο αυτό.

Η ανάδειξη και προώθηση νέων μορφών ενέργειας (ΑΠΕ, φωτοβολταϊκά, βιομάζα), η σωστή εκμετάλλευση και η ορθή διαχείριση των αποβλήτων, μέσα από ένα νέο συνολικό, σωστότερο σχεδιασμό και η υλοποίησή τους, θα επιφέρουν σημαντικά οφέλη και καλύτερη ποιότητα ζωής.

Η αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου της χώρας αποτελεί επιτακτική ανάγκη και μπορεί να συνεισφέρει θετικά στη δεινή οικονομική κατάσταση της χώρας, προσφέροντας παράλληλα θέσεις εργασίας σε εξειδικευμένο και μη εργατικό δυναμικό με την παράλληλη διασφάλιση της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος, το οποίο αποτελεί και τον μεγαλύτερο πλούτο της χώρας μας.

Το θεσμικό πλαίσιο της ανακύκλωσης δηλαδή ο ν. 2939/01 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει και τα ΠΔ και ΚΥΑ που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση αυτού, χρήζει τροποποιήσεων προκειμένου κυρίως να επιτευχθούν τα ακόλουθα:

- να αναβαθμιστεί η συλλογή – ανακύκλωση των αποβλήτων υλικών ποιοτικά και ποσοτικά κυρίως με τη χωριστή συλλογή των αποβλήτων
- να τεθούν ρητοί όροι και προϋποθέσεις για τη λειτουργία των συστημάτων εναλλακτικής διαχείρισης (ΣΕΔ), και να ελέγχεται διαρκώς η τήρησή τους.
- να αποσαφηνισθεί και αναβαθμιστεί ο ρόλος των δήμων στην ανακύκλωση, με την θέσπιση όρων και προϋποθέσεων για την εναλλακτική διαχείριση των δημοτικών αποβλήτων
- να υπάρχει δυνατότητα αποτελεσματικού ελέγχου στα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης (ΣΕΔ)
- να διασφαλίζεται η χρηστή διαχείριση εκ μέρους των ΣΕΔ και ιδίως των καταβαλλόμενων σε αυτά χρηματικών εισφορών που συνιστούν «κοινωνικό πόρο»
- η αυστηροποίηση των επιβαλλόμενων κυρώσεων, καθώς και η εξειδίκευση των πραγματοποιούμενων ελέγχων

20. Την πολεοδομική και χωροταξική οργάνωση της χώρας με τρόπο που θα αναιρεί

οριστικά την αυθαίρετη δόμηση και τους ασφυκτικούς συντελεστές. Η διατήρηση δε του άρθρου 24 του Συντάγματος κρίνεται αναγκαία, όπως αναγκαία κρίνεται και η κατάργηση της εκτός σχεδίου δόμησης, και ειδικότερα των παρεκκλίσεων της παρ. 2 του Άρθρου 1 του από 24.5./31.5.85 Προεδρικού Διατάγματος.

Σε ότι αφορά τον Χωροταξικό Σχεδιασμό απαιτείται η ολοκλήρωση των μελετών αναθεώρησης των Περιφερειακών Πλαισίων και είτε μέσα από αυτά είτε μέσα από την εφαρμογή των Χωρικών Πολιτικών σε τομείς όπως η Βιομηχανία, οι Υδατοκαλλιέργειες, ο Τουρισμός, οι Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας κλπ. πρέπει να επιτευχθεί η ισορροπία μεταξύ της υποστήριξης της επιχειρηματικότητας και των επενδύσεων, της κοινωνικής συνοχής, της προστασίας και ανάδειξης του φυσικού Περιβάλλοντος και της διαφύλαξης και προβολής του Πολιτισμού. Επίσης πολύ σημαντική θεωρείται και η υλοποίηση του θαλάσσιου Χωροταξικού Σχεδιασμού.

Τέλος απαραίτητη είναι η αναδιτύπωση και η αποσαφήνιση του Ν. 4269/2014 (ΧΩΠΟΠΕ) και του Ν 4315/2014 (Πράξεις Εφαρμογής) γιατί, ως έχουν, καθιστούν ανεφάρμοστο ουσιαστικά τον Πολεοδομικό Σχεδιασμό, ενώ δημιουργούν και πολλά ερωτηματικά στην εφαρμογή του.

Θεωρούμε απαράδεκτες τις νομοθετικές ρυθμίσεις, μέσω των οποίων διαγράφονται βεβαιωμένα πρόστιμα πολεοδομικών παραβάσεων ύψους αρκετών εκατομμυρίων ευρώ. Η πράξη αυτή προκαλεί το κοινωνικό αίσθημα τη στιγμή που οι αποδοχές εργαζομένων και συνταξιούχων διαρκώς μειώνονται.

21.Την εξασφάλιση των πιστώσεων των εκτός έδρας αποζημιώσεων για τον σωστό ποσοτικό και ποιοτικό έλεγχο των έργων, των μελετών, του περιβαλλοντικού ελέγχου, καθώς και του έλεγχου των μελετών επισκευής των ζημιών από φυσικές καταστροφές.

Επιπροσθέτως, πρέπει να εξασφαλιστεί, με τα νέα δεδομένα που προέκυψαν με το Ν. 3833/10, αξιοπρεπές επίπεδο για «εκτός έδρας» ημερήσιες και χιλιομετρικές αποζημιώσεις. Η αποτελεσματικότητα του έργου των υπηρεσιών ελέγχου – επιθεώρησης είναι άμεσα εξαρτώμενη από την ύπαρξη των κατάλληλων κονδυλίων για την εξασφάλιση των λειτουργικών αναγκών τους, αλλά και τη δυνατότητα κάλυψης των εκτός έδρας μετακινήσεων των συναδέλφων. Είναι αδιανόητο και απαράδεκτο οι εργαζόμενοι να “χρηματοδοτούν” με δικούς τους πόρους το έργο των Υπουργείων. Η αδικία από την τεραστίων αποκλίσεων κατηγοριοποίηση τους τα προηγούμενα χρόνια επιβάλλεται να αρθεί μέσω της έκδοσης υπουργικής απόφασης κατ’ εφαρμογή του παραπάνω νόμου, με κοινή για όλους εκτός έδρας αποζημίωση.

22. Να επανεξεταστεί η Απόφαση που εκδόθηκε στο πλαίσιο του Ν.4270/2014 του Υπουργείου Οικονομικών, Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας που ρυθμίζει τις πληρωμές των δαπανών του συγχρηματοδοτούμενου σκέλους του Προγράμματος

Δημοσίων Επενδύσεων, ώστε να αντιμετωπιστούν οι δυσλειτουργίες που προέκυψαν κατά την εφαρμογή της.

23. Τη διασφάλιση του δημόσιου κοινωνικού χαρακτήρα του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, καθώς και των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων μας, με μόνιμα μέτρα κρατικής χρηματοδότησης με συνέπεια και επάρκεια, εξασφάλισης των πόρων και της μακροχρόνιας βιωσιμότητάς του, αυστηρής και αποτελεσματικής αντιμετώπισης της μαύρης-αδήλωτης εργασίας και των ανείσπρακτων εισφορών προς τα ταμεία, της ασφαλούς διαχείρισης των αποθεματικών του και της επιστροφής όλων των ληστευθέντων ποσών του χρηματιστηρίου και των δομημένων ομολόγων.

Ζητάμε, την άμεση αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων των επικουρικών ταμείων των δημοσίων υπαλλήλων, τα οποία οδηγούνται σε οικονομικό αδιέξοδο, εξαιτίας των πολιτικών επιλογών των τελευταίων δεκαετιών. Μετά την επίθεση στις κύριες συντάξεις, υπήρξε σχέδιο περικοπής των δικαιωμάτων μας στον τομέα της επικουρικής ασφάλισης. Στο πλαίσιο των αντiasφαλιστικών νόμων, το κράτος αποχωρεί από την επικουρική ασφάλιση, με αποτέλεσμα τα επικουρικά ταμεία να μετατρέπονται σε ταμεία ελάχιστων επιδομάτων πρόνοιας.

Ζητάμε, επίσης, την κατάργηση της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος για τα Ασφαλιστικά Ταμεία.

Επιπρόσθετα, ζητάμε την ενίσχυση της βιωσιμότητας του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων με τη θεσμοθέτηση νέων πηγών εσόδων, μετά την πρόσφατη ψήφιση Νόμου με τον οποίο καταργούνται οι κοινωνικοί πόροι υπέρ του Ταμείου, με συνέπεια την αδυναμία του να καταβάλει μερίσματα σε συνταξιούχους του Δημοσίου, καθώς και την αύξηση των εισφορών των δημοσίων υπαλλήλων, γεγονός που θα οδηγήσει σε περαιτέρω μείωση του μισθού και επιδείνωση της οικονομικής τους κατάστασης, τη στιγμή που οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι του Δημοσίου δεν έχουν καμία ευθύνη για την οικονομική κατάσταση του ΜΠΤΥ, αλλά οι πολιτικές που ασκούνται και βάζουν σε κίνδυνο την ύπαρξή του.

23. Την αναβάθμιση και τον εκσυγχρονισμό του Εθνικού Συστήματος Υγείας και των παροχών υγειονομικής περίθαλψης. Η υγεία αποτελεί ύψιστο αγαθό και η καθολική πρόσβαση σε ποιοτικές υπηρεσίες πρόνοιας και υγείας αποτελεί δικαίωμα των πολιτών, ιδίως των ευπαθών κοινωνικών ομάδων, των μακροχρόνια ανέργων, των πολιτών που βρίσκονται στα όρια της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Ζητάμε ενδυνάμωση των δομών κοινωνικής πρόνοιας και πρωτοβάθμιας υγείας και αναβάθμιση της ποιότητας των προσφερόμενων υπηρεσιών.

24. Την ανάπτυξη κινήματος κοινωνικής αλληλεγγύης στο χώρο μας με την ενίσχυση της επιτροπής αλληλεγγύης της ΠΟΣΕΥΠΕΧΩΔΕ και την δημιουργία αντίστοιχων επιτροπών στους

περιφερειακούς συλλόγους μας, προκειμένου να εκφράσουμε έμπρακτα τη στήριξή μας σε συναδέλφους που έχουν ανάγκη, αλλά και γενικότερα στους δοκιμαζόμενους συνανθρώπους μας που πλήττονται ιδιαίτερα από την οικονομική κρίση, γιατί πιστεύουμε ότι η διατήρηση της κοινωνικής συνοχής πρέπει να αποτελεί βασικό ζητούμενο και κύρια φροντίδα του συνδικαλιστικού κινήματος.

25. Την ανασυγκρότηση και τον επαναπροσδιορισμό του ρόλου του Συνδικαλιστικού

Κινήματος. Το Συνδικαλιστικό Κίνημα οφείλει να διαδραματίσει αποφασιστικό ρόλο στις εξελίξεις, να ενισχύσει το διαπραγματευτικό και διεκδικητικό του ρόλο και την προοπτική των αγώνων του και να αναπροσαρμόσει στα νέα δεδομένα τη δομή του, τη διάρθρωση και την λειτουργία του. Η κοινωνικοοικονομική κρίση ανέδειξε την έντονη αμφισβήτηση του ρόλου των συνδικάτων από την κοινωνία και τους εργαζόμενους. Το συνδικάτο, όμως, αποτελεί το μόνο στήριγμα του κάθε εργαζομένου. Πιστεύουμε στον ανεξάρτητο και ακηδεμόνευτο ρόλο του συνδικαλιστικού κινήματος, χωρίς δεσμεύσεις και παλαιοκομματικές πρακτικές και παραγοντισμούς. Σήμερα όσο ποτέ απαιτείται η αναγέννηση του κινήματος, το οποίο οφείλει να πορευτεί απαλλαγμένο από τις παθογένειες του παρελθόντος, να μιλά τη γλώσσα της αλήθειας, να αφουγκράζεται καθημερινά το σφυγμό και το κλίμα των εργαζομένων παρεμβαίνοντας στοχευμένα και οργανωμένα, κυρίως όμως να έχει ενιαία δράση και τρόπο έκφρασης.

Οι αλλαγές στην οργάνωση και τη δομή του Συνδικαλιστικού Κινήματος και οι προσπάθειες για ενότητα και ενιαία δράση, αυτή τη δύσκολη περίοδο, επιβάλλεται να προχωρήσουν με γρήγορα μεν συντονισμένα δε βήματα, μέσα από συνεννόηση και δημοκρατικές διαδικασίες ενοποίησης των δυνάμεων των εργαζομένων, γιατί τα προβλήματα θα οξυνθούν και η πολυδιάσπαση θα συντείνει στην αδυναμία αντιμετώπισής τους. Για το λόγο αυτό, η Α.Δ.Ε.Δ.Υ πρέπει να προχωρήσει άμεσα στην πραγματοποίηση του Οργανωτικού Συνεδρίου της, προκειμένου να επανακτήσει τη χαμένη εμπιστοσύνη των συναδέλφων, αξιοποιώντας νέες μορφές αγώνα, μαζικοποιώντας τις συνδικαλιστικές οργανώσεις και τη δράση τους και ξεπερνώντας τις διαχρονικές αγκυλώσεις της πολυμορφίας και του κατακερματισμού που χαρακτηρίζουν, δυστυχώς ακόμη το Συνδικαλιστικό Κίνημα, παρά τις προσπάθειες που γίνονται τα τελευταία χρόνια. Είναι αναγκαίο όσο ποτέ άλλοτε, ολόκληρο το Συνδικαλιστικό Κίνημα (πρωτοβάθμιοι σύλλογοι, ομοσπονδίες, ΑΔΕΔΥ, ΓΣΕΕ), αυτή την κρίσιμη χρονική περίοδο, να παρεμβαίνει με ενιαία έκφραση, με σύνθεση των απόψεων, με ενότητα και αλληλεγγύη, ώστε με καλύτερες προϋποθέσεις να οργανώσουμε την αντίδρασή μας και τις διεκδικήσεις μας.

Το Συνδικαλιστικό Κίνημα είναι αντιμέτωπο με ιστορικές ευθύνες σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι, καλείται να επιλέξει ανάμεσα στο δρόμο της παθητικής αποδοχής όλων των εξελίξεων και αυτόν της αντίστασης, του αγώνα και κυρίως της αξιοπρέπειας. Απέναντι στις προοπτικές που

διαμορφώνονται, οι δυνάμεις της μισθωτής εργασίας, οφείλουμε να αντιπαραθέσουμε τους αγώνες μας, τα δικά μας οράματα, τις δικές μας αξίες, τις δικές μας προτάσεις και ν' αγωνισθούμε χωρίς συμβιβασμούς ή εκπτώσεις για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των εργαζόμενων και της κοινωνίας. Απέναντι σε πολιτικές που αποκλείουν τους εργαζόμενους από τον κοινωνικό διάλογο, απέναντι στην εμπορευματική λογική της ανεξέλεγκτης αγοράς και των ιδιωτικοποιήσεων, απέναντι στην πρακτική της παθητικότητας και των ατομικών λύσεων, οφείλει το Συνδικαλιστικό Κίνημα να αντιταχθεί ενεργά αντιπαραθέτοντας τη λογική της υπεύθυνης πρότασης, του επιχειρήματος, της συλλογικής οργανωμένης δράσης. Απέναντι στην κυρίαρχη μέχρι σήμερα λογική της ιδιώτευσης, της ανάδειξης του «ΕΓΩ» και του εφησυχασμού, οι εργαζόμενοι πρέπει να προβάλουμε την απάντηση του «ΕΜΕΙΣ», τη συλλογικότητα, τον συνεχή αγώνα για την αποφυγή του κοινωνικού αποκλεισμού.

Το Συνδικαλιστικό Κίνημα οφείλει να αποκρούσει όλες τις επιθέσεις που δέχεται από τα διάφορα κέντρα συμφερόντων που στοχεύουν στην απαξίωση και ακύρωσή του, να ανακτήσει τις δυνάμεις του και στηριζόμενο στη διαχρονική πορεία του και στη συνεισφορά του τόσο στον κόσμο της εργασίας όσο και στην κοινωνία να βρει τρόπο να συσπειρώσει τους εργαζόμενους. Με αυτή την παρακαταθήκη το Συνδικαλιστικό Κίνημα οφείλει να μετασχηματιστεί σε μια οργανωμένη αγωνιστική δύναμη υπεράσπισης των δημοσίων αγαθών και υπηρεσιών και της εργασίας που τα παράγει, αλλά κυρίως να πείσει τη κοινή γνώμη και αυτό είναι και το μεγάλο στοίχημα. Οφείλουμε να αγωνιστούμε μαζί με την κοινωνία για την κοινωνία. Αποτελεί τη μόνη ελπίδα και δύναμη για την πρόωθηση, σε συνεργασία με κοινωνικούς φορείς, των αναγκαίων ριζικών αλλαγών του αναπτυξιακού και παραγωγικού μοντέλου της χώρας.

Σε μια εποχή ιδιαίτερα απαιτητική, ο αγώνας για τη συγκρότηση ενός ισχυρού μετώπου αντίστασης και ανατροπής των αδιέξοδων και καταστροφικών πολιτικών επιβάλλεται να πάρει παλλαϊκά χαρακτηριστικά. Ο εύκολος δρόμος της ιδιώτευσης, του συμβιβασμού και της αποχής από τα κοινά δεν μας αφορά. Δηλώνουμε κατηγορηματικά ότι, έχοντας επίγνωση της πραγματικότητας που εξαθλιώνει το λαό, οδηγεί σε κοινωνικούς αποκλεισμούς και απαξιώνει τους συλλογικούς θεσμούς, θα αγωνιστούμε για ένα Συνδικαλιστικό Κίνημα αυτόνομο, ασυμβίβαστο και ακηδεμόνευτο με σαφή ταξικό προσανατολισμό που θα προσδώσει νέα δυναμική στον αγώνα για τη διασφάλιση και τη διεύρυνση των εργασιακών, ασφαλιστικών και κοινωνικών δικαιωμάτων για μια κοινωνία δικαιοσύνης και αλληλεγγύης.